

4 juni – 25 september 2022

FOR ALL TO SEE

Maxim Emelie Röndahl, 2020

**Æsa Saga Ardal, Helena Byström,
Anna Källblad, Lotta Lampa,
Christina Langert, Ammy Olofsson,
Emelie Röndahl, Erika Stöckel,
Ustina Yakovleva, Rönn Lisa Zakrisson**

Grupputställning curerad av Maria Ragnestam

Vernissage 4 juni

Öppettider

Onsdag till söndag kl. 12 – 16
(Torsdag kväll till 19)

info på Havremagasinet.se

HAVRE
MAGASINET

Länskonsthall Boden

REGION
NORRBOTTEN

BODENS
KOMMUN

For all to See

En grupputställning om handens arbete och föreställningar om traditionell kunskap.

I tekniska utföranden, historiska erfarenheter och personliga berättelser formas hantverken som syns i utställningen. Med dem följer också frågeställningar om traditioner någonsin förblir statiska och vad det innebär när de nyskapas.

Under min uppväxte i Malmberget på 80-talet var de mest eftertraktade vykorterna som gick att få de med motiven som förändrades när de vinklades. En liten hög av kattungar som ur en bädd av blommor plötsligt vände upp sina fluffiga små gulbruna ansikten för att snart därpå återgå till lek, eller en slokörad hundvalp som växlade mellan att sitta upp och lägga huvudet på tassarna med bedjande ögon. De kompakta korten slutade inte att fascinera med sitt glansiga ytskikt som fick innehållet att komma till liv utan intrikat utformad teknik men ändå påtagligt interaktiva genom sina föränderliga uttryck. På mitt äldsta barns skriv-bord står ett sånt födelsedagskort som iPads och smarta telefoner till trots verkar fortsätta att locka. I hennes fall kanske framförallt för den lite glittriga ytan och den vita enhörningen som motiv. Men när jag ser det omsorgsfullt utvalt stå kvar där år efter år tänker jag att den här utställningen påminner om ett av de där korten och om hur vissa uttryck fortsätter att hänföra oss oavsett vilken tid vi är en del av.

I handens arbete finns lager av historiska referenser, personliga berättelser och olika sätt att förhålla sig till praktiska kunskaper som utvecklats över tid. Hantverken som vi dagligen omges av, som vi känner under våra fötter eller mellan våra fingertoppar, blir delar av vår självbild och så mycket mer än utförande av tekniker i olika material. I utövandet av traditioner som grundats i skeenden och livshistorier som föregått oss finns känslor av nostalgi, rastlöshet och stundvis rädsla. När anknytningarna till våra nedärvda seder går förlorade påverkas förståelsen för vår egen bakgrund och förändrar vårt sätt att blicka framåt.

I en omvärld som obarmhärtigt repas upp och lappas samman på oförutsägbara sätt skapar det välkända en trygghet och samtidigt en längtan efter nya berättelser som utvecklar traditionernas betydelser. Med förutsättningar som förändras kan också vår syn på kunskap omvärderas. Med ett västerländskt perspektiv som standard för hur många kunskapssystem under lång tid formulerats har alternativa sätt att definiera och förmedla kunnande samtidigt avfärdats som oviktiga. Utifrån frågeställningar om hur och för vem kunskap skapas förvaltas tidigare generationers uttryck och erfarenheter genom tillåtande omformuleringar och inte i försök att bevara en tid som redan passerat.

Genom aktiva val eller ofrivilliga kunskapsförluster uppstår utrymmen och behov av att lära nytt som utvecklar våra sätt att använda, betrakta och tänka kring material. Med samtida omsorg tillåts materiella resurser och erfarenheter komma till liv i sammanhang där hantverkets yttringar skiftar genom nya sätt att närma sig traditionell kunskap. Igenkännbara tekniker och uttryck aktiverar ofta minnen som berör vår egen kunskapshistoria, oavsett om den är närvarande eller fallit i glömska. När det materiellas och immateriellas värde vävs samman i lager av nedärvda seder, uppövade kunskaper och personliga erfarenheter blir det tydligt att våra traditioner är dynamiska och under ständig utveckling.

Curator: Maria Ragnestam

Medverkande: Åsa Saga Ardal, Helena Byström, Lotta Lampa, Christina Langert, Ammy Olofsson, Emelie Røndahl, Erika Stöckel, Ustina Yakovleva

I utställningen går det även att ta del av texter av Rönn-Lisa Zakrisson Påve som kommer från Kiruna där den också är baserad och verksam. Med orden, de talade och de skrivna, återger Zakrisson sin egen personliga berättelse intill skildringar av tidigare generationer, platser och pågående skeenden som påverkar hela samhällen.

Christina Langert

From Circle to Square, 2014 / 2022

Parkettgolv

Den kroppsligt fysiska processen utgör en stor del av Christina Langerts verk *From Circle to Square*.

I Langerts verk skildras på ett finstämt sätt historiska hantverkstraditioner som rotas upp för att omsorgsfullt återupptäckas i ett samtida perspektiv. Genom att ta med sig en omformulerad version av naturen inomhus förskjuts förhållandet mellan människa och natur. Det organiska materialet som anpassats till ett strikt symmetriskt uttryck blir en påminnelse om en natur som tämjts men också om arbetet detta krävt.

Christina Langert från Göteborg är baserad i Östersund och Stockholm. Langert utforskar materiell kultur genom fysiska uttryck som inkluderar performativa processer.

Æsa Saga Ardal

Kroppen Minns, 2018 / 2022

Nylonstrumpbyxor, löshår, stoppning, ull, tråd

Oändlig Kropp 1, 2017 / 2022

Kuvös, jord, frön, växtlampa

Ballerinor, 2017 / 2022

Nylonstrumpbyxor, stoppning, hampatråd, fiskelina, nätstrumpbyxor, motor

Utifrån våra förväntningar på kroppen och med material som förhåller sig till dess fysiska förutstättningar skapar Æsa Saga Ardal verk som andas av ett eget liv. Knövligt stoppade nylonstrumpbyxor i jordnära toner och slätkammade hårtofsar blir tillsammans förvridna skildringar av en inre och yttre mänsklig anatomi. Verkens animerade uttryck förstärks av stundvis subtila materiella skiftningar när Ardal likt en dockmakare som omsorgsfullt fäst linorna i sina skapelser låter dem komma till liv. Organiskt utformade präglas hennes objekt av både fysisk och emotionell rörelse.

Æsa Saga Ardal från och baserad i Stockholm är också verksam på Island. Med olika material och metoder skapar Ardal dynamiska verk som genom pågående transformationer levandegörs.

Lotta Lampa

Melting Cross, 2015

Metall, sprayfärg

Dot Cross, 2015

Metall, sprayfärg

The Messing Piece, 2020

Metall, spegelglas, sprayfärg

Raaisi Collection, Mirror & Cabinet, 2013

Metall, stängsel, spegelglas, sprayfärg

Trophe 1, 2, 3, 2022

Rostfritt stål

Ponytail, 2016

Frigolit, plaströr, tvättlina

Genom en intuitiv process återfinns i Lotta Lampas verk landsbygdens garage och grova arbetarhänder intill ett urbant uppskruvad tempo i klara, närmast självlysande nyanser och mönster. I kontrastrika arbeten balanserar Lampa ett mjukt formspråk med hårda material. Kulturella referenser svetsas samman i funktionella föremål som inkluderar ett kroppsligt förhållningssätt till traditioner och förväntningar. Individuella och gemensamma berättelser skapas i relation till verken och rummen de tar plats i oavsett om det är ett tidigare lager för havre eller rum för bön.

Lotta Lampa från Kalix är baserad i Norrbotten och på Gotland. Med ett formspråk som inspireras av olika sub-kulturer skapar Lampa återkommande konst och bruks-föremål som präglas av lekfull funktionalitet.

Helena Byström

Om krusade örngottsband, 2021

Plisserad textil

De starka kvinnorna är ständigt närvarande i Helena Byströms konstnärliga process. Utövandet och hantverket blir i hennes arbeten politiska handlingar oavsett om det sker genom storskaliga textila installationer eller performativa utmaningar av offentliga stadsrum. Mellan lager av olika epoker och plisserat tyg skildras stillsamt berättelser om värde och motstånd i verket *Om krusade örngottsband*. I upp-förstorad skala återger Byströms mörka krusningar handarbetets historiska kraft och samtida relevans.

Helena Byström från Örnsköldsvik är baserad i Västernorrland och Stockholm. Byström arbetar med en mängd olika uttryck från fotografi till performance i platsspecifika verk som ofta utformas för det offentliga rummet.

Erika Stöckel

Familjeporträtt 1 + 2, 2021

Lera, glasyr, trä, foto

I'm just practicing my knowledge, 2021

Lera, glasyr

Erika Stöckels verk *I'm just practicing my knowledge* präglas av en taktill råhet. Stöckels vanligtvis svällande formspråk och inbjudande ytskikt har medvetet reducerats och behandlingen av leran förstärker ett jordnära uttryck. Utifrån materialets förutsättningar och möjligheter utforskar hon förväntningar på kunskaper vi bär med oss och saknar. I Stöckels verk flätas ett samtida utövande samman med nedärvda historier som förstärks genom igenkännbara föremål som det inramade familjeporträttet där de anonymiserade ansiktena låter vår fantasi fylla de blanka tomrummen av information.

Erika Stöckel från Kiruna är baserad i Oslo, Norge. Med keramiken som materiellt uttryck återvänder Stöckel i sina arbeten till kroppen och dess relation till sin omgivning genom minnen, fördomar, kunskap och förväntningar.

Emelie Röndahl

Maxim, 2019 - 2020

Handvävd rya i lin och ull

No hands, 2020

Animation, 1.58min loop

Verket framtaget i samarbete med Siri Hagerfors

Emelie Röndahls verk byggs upp i mjuka lager genom en praktisk vävning med fingrarna i en trasslig underjord ur vilka nya berättelser och uttryck blottläggs och vävs samman. I verket *Maxim* skildrar Röndahl lika mycket omsorg för motivet som utförandet av det. Med ryan som vävteknik finns en inbyggd dubbelsidighet med ett intryck av att bilden gråter när materialet trycker sig ut från botten. En sorts ofrivillig sorgprocess tar plats i hennes porträtt i storformat av familjens bortgångna hund och hennes realistiska avbildning bär på samma gång en känsla av stillhet och rörelse. Tiden blir i Röndahls arbete något relativt som omvärderats till en väv av minnen.

Emelie Röndahl från Stockholm är baserad i Falkenberg. Utifrån ett fritt förhållningssätt till den traditionella skandinaviska vävtekniken rya som uttryck inkluderar Röndahl i sitt arbete personliga och globala skeenden.

Ammy Olofsson

Cross Section, 2017

Glas

Kristallglasets ton, 2022

Skulptur med lysdiod, roterande platta med ljusfilter i glas,

ljuskänslig elektrisk glastheremin med högtalare

Delar av installationen är gjord i samarbete med Alexandra Boutsis.

Ammy Olofssons omsorgsfullt utformade arbeten i glas ges praktiska funktioner ny form. I Olofssons verk sammanfogas elektronik med glasets inneboende skörhet och tillåter verkets alla komponenter att synlig-göras och länkas samman likt en flerdelad och föränderlig organism. Skärvor av olika maktstrukturer åskådliggörs i mötet mellan hantverk och teknik inkluderas utforskande i hennes arbete. Med alternativa tillvägagångssätt skänker ljudets skulpturala funktioner storlek och tyngd till Olofssons verk som söker sig ut i rummet och in i våra kroppar.

Ammy Olofsson från Borensberg är verksam i Bro och Skellefteå. Med organiska former och sitt förhållningssätt till hantverket inkluderar Olofsson tradition och teknisk innovation i sina verk.

Ustina Yakovleva

Mollusk I, 2016

Bommulstyg, pärlor, bomulls- och syntettråd, nylontråd

Mollusk II, 2016

Bommulstyg, pärlor, syntettråd, nylontråd

Mollusk V, 2016

Bommulstyg, äkta pärlor, silkestråd, nylontråd

Mollusk VII, 2016

Bommulstyg, pärlor, syntettråd, nylontråd

Mollusk XIV, 2016

Konstläder och silkestråd

Mollusk XV, 2016

Syntettyg, pärlor, konstgjorda korallpärlor, silke, nylontråd

Mollusk XXVI, 2016

Tyg, nylontråd

Med repetitiva rörelser och mönster bygger Ustina Yakovleva upp sina verk. Tunt tecknade streck i tråd eller tusch skapar i en intuitiv process ett organiskt formspråk. I Yakovlevas handbroderade abstrakta objekt antar tiden materiell form och hennes pärlbeströdda verk inkluderar frågeställningar om hur traditioner skapas, förvärvas och utvecklas. Yakovlevas omsorgsfullt utformade skulpturer påminner både om förhistoriska organismer och vibrerande nervsystem av nya sätt att skildra traditionell kunskap.

Ustina Yakovleva från USSR är baserad i Moskva, Ryssland. Med en kontemplativ praktik kretsar Yakovlevas verk innehållsmässigt kring traditioner och lokala geografier.